

Országos Rendőrfőkapitány

Papp Károly r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző:

Tel:

Email:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** képviselője által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Képviselő panaszt terjesztett elő, a Panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedéssel szemben, amelyet kiegészített.

A panaszos a rendőri intézkedés előzményeként előadta, hogy volt élettársától külön él, közös szülői felügyeleti jogot gyakorolnak a kiskorú (5 éves) gyermekük felett, így a panaszost az anyával egyenlő jogok gyakorlása illeti meg. A panaszos megjegyezte, hogy a kapcsolattartást az anya a gyermek fél éves kora óta akadályozza.

*-n a panaszos megjelent az anya előtt, amikor a házból kijött a gyermek és az anyja, odament hozzájuk és felvette a gyermeket és azt mondta neki, hogy menniük kell (nyaralni akarta vinni). Beültek az autóba, ekkor az anya rátámadt a panaszosra, aki a kocsiban ülve védte a gyermeket, nehogy az anya elvigye, illetve védekezett a támadásai ellen.

A panaszos mindeközben kiabált hogy hívjanak rendőrt, a gyermek először a panaszos ölében volt, majd áttette a vezető ülésbe és be akarta csukni a gépjármű ajtaját, eközben próbálta az anyát távol tartani, mind a gyermektől, mind saját magától.

Nemsokára megjelentek a rendőrök a helyszínen, a panaszos ekkor már a gépkocsi hátsó ülésére menekült a gyermekkel.

A rendőrök közül * lépett a panaszoshoz és felszólította, hogy szálljon ki gépjárműből, a panaszos azzal tiltakozott, hogy ha kiszáll, akkor az anya elviszi a gyermeket. A rendőr ekkor közölte a panaszossal, hogy szálljon ki, ha nem akarja, hogy ő húzza ki.

A panaszos ezt követően mondta a rendőrnek, hogy telefonálni akar az ügyvédjének, de a rendőr erre azt közölte, hogy „nem kell ide ügyvéd”. Ezek után egy másik rendőr is benyúlt a gépjárműbe megragadták a panaszos karját és kihúzták onnan, a kezét hátracsavarták és rányomták a kocsira, majd elengedték a panaszost, ám ekkorra már a gyermeket az anyának átadták.

A panaszos így nem tudta a gyermekét elvinni nyaralni, álláspontja szerint az anya ismét elzárja előle, ráadásul ennek következtében minimális lett az esélye annak, hogy a bíróság a panaszosnál helyezze el a gyermeket.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök indokolatlanul beleavatkoztak a családi életébe azzal, hogy a gyermeket az anyának átadták. Bevitték a rendőrségre és annak ellenére, hogy nem a panaszos kezdeményezte a támadást, mégis őt gyanúsították meg, nem az anyát.

A panaszos megjegyezte, hogy a rendőrség által készített fényképfelvételen az arcán jól láthatók a karmolás nyomok, ezzel kapcsolatban sérelmezte, hogy láttelelet készíttetésére nem hívták fel a figyelmét a rendőrök, csak másnap az ügyvédje.

A *-n benyújtott panasz kiegészítésben orvosi láttelelet, gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyv, valamint lefoglalásról készült határozat került becsatolásra. A panaszos álláspontja szerint csak a kamerán rendelkezésre álló felvételt kellett volna lefoglalni, nem az egész kamerát.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. a rendőrök intézkedési kötelezettséget;
2. testi kényszer alkalmazását;
3. az előállítás jogalapját;
4. az orvosi vizsgálat lehetőségére való figyelmeztetés elmaradását;
5. az ügyvéd értesítésének megtagadását;
6. a részes fél előállításának elmulasztását;
7. gyanúsítottként történő felelősségre vonását;
8. a részes fél gyanúsítottként történő felelősségre vonásának elmulasztását;
9. a kamera lefoglalását.

II.

A Panasztestület a vizsgálat során megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, a IV. cikkben foglalt személyi szabadsághoz való jogát és a II. cikkbe foglalt emberi méltósághoz való jogát.

A Panasztestület megítélése szerint a jogellenes cselekmények elkövetésére vonatkozó telefonos segélykérések bizonyosan olyan körülmények, amely a közrend érdekében az Rtv. 13. §-a alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, így az intézkedés kezdeményezésével nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A Panasztestület arra az álláspontra jutott, hogy megvalósult a tettenérés, így a panaszos előállításra kellő jogalap birtokában került sor, amely által nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

A panaszos személyi szabadsághoz való jogának sérelmét állapította meg a Panasztestület a szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig tartó előállítás (7.15 óra) időtartam vonatkozásában.

A Panasztestület úgy foglalt állást, hogy az intézkedés során a részes fél előállításának elmulasztása kapcsán, mivel nem tárták fel megfelelően a helyszínen a tényállást, emiatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Ugyanakkor mulasztást nem tárt fel a rendőrség oldalán annak okán, hogy a rendőr látható fizikai sérülés hiányában a panaszos figyelmét elmulasztotta felhívni az orvosi vizsgálat elvégeztetésére.

A Panasztestület megállapította, hogy a panaszos ellenszegülése okán alkalmazott testi kényszer nem sértette az emberi méltósághoz való jogát.

A Panasztestület úgy foglalt állást, hogy a panaszos ügyvédje kiértesítésének akadályozása kapcsán a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- a panaszos jogi képviselője által postai úton tett beadványa;
- a panaszos jogi képviselőjének panasz kiegészítése;
- orvosi látlelet;
- rendőri jelentések;
- az intézkedő rendőrök jelentése;
- kapitányságvezetői átirat;
- rendőri jelentés elfogás végrehajtásáról;
- igazolás előállítás időtartamáról;
- jegyzőkönyv letéti tárgyakról;
- nyilatkozat fogvatartott személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor;
- nyilatkozat fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról;
- irat ügyeleti napló küldéséről;
- a panaszos gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyve, fényképmelléklete;
- jegyzőkönyv bejelentésről, feljelentés kiegészítése;
- tanúkihallgatási jegyzőkönyv;
- határozat lefoglalásról;
- szakmai állásfoglalás.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy*

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A Pp. 195. § (1) bekezdésben foglaltak szerint *„Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.”*

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy annak ellenére hallgatták ki gyanúsítottként, hogy nem követte el a bűncselekményt, illetve ennek okán további sérelme, hogy a részes fél, aki a helyszínen őt megtámadta és elkövette a bűncselekményt, nem vonták felelősségre gyanúsítottként.

Sérelmezte a panaszos továbbá, hogy a rendőri intézkedés során az általa használt kamerát lefoglalták, annak ellenére, hogy álláspontja szerint elegendő lett volna csak az általa készített felvételt lefoglalni.

A panaszosi sérelemmel kapcsolatban a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján eljáró hatóság, valamint a felügyeletét ellátó ügyészség biztosítja a megfelelő jogorvoslatot a büntető- és szabálysértési eljárással kapcsolatban felmerülő panaszok vizsgálatára.

A hivatkozott törvényi rendelkezésre tekintettel a panaszos által előterjesztett sérelmei jelen közigazgatási hatósági eljárás keretében – hatáskör hiányában – nem bírálható el, ezért a határozatban foglalt döntés erre nem terjed ki.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

V/1. A rendőrök intézkedési kötelezettsége

Az Rtv. 1. § (2) bekezdése szerint *„A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: 1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyoni visszaszerzését,”*

Az Rtv. 11. § (1) bekezdés szerint „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat) 8. § (1)-(2) bekezdése szerint „(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.”

A szolgálati szabályzat 9. § (1) bekezdése szerint „A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.”

A panaszos álláspontja szerint nem állt fenn vele szemben a rendőrök intézkedési kötelezettsége, mivel nem követett el jogsértést.

A rendőri jelentésben foglaltak tartalma szerint gépkocsizó járőrként a * rádió körözvényen arról tájékoztatta a rendőröket, hogy a * szám alatti helyen hangosan veszekednek egy gépkocsiban.

A helyszínre érkezve az intézkedés jogalapját az adta, hogy a rendőrségi segélyhívószámra több állampolgári bejelentés érkezett, amely szerint az utcán két személy hangosan veszekedik, rendőri segítségért kiáltoznak és a körözvény azt tartalmazta, hogy egy nőt el akarnak rabolni.

A panaszost intézkedés alá vonták, mivel a helyszínen azt tapasztalták a rendőrök, hogy a gépjármű hátsó ülésén egy kislányt szorít magához, aki sír és egy hölgy azt kiabálja, hogy el akarják rabolni a kislányát.

A panaszost három alkalommal szólították fel, hogy szálljon ki a járműből az intézkedés további biztonságos végrehajtása érdekében. A panaszos nem volt hajlandó kiszállni a gépjárműből a többszöri felszólítás ellenére sem, ezért az egyik rendőr a bal karját, a másik rendőr a jobb karját fogta meg és testi kényszer alkalmaztak vele szemben amíg kiszállították a gépjárműből. Ezt követően a rendőr közölte, hogy átvizsgálja a panaszos ruházatát, valamint a gépjárművét, ezt a panaszos tudomásul vette.

A panaszos meghallgatása során elmondta, hogy a kislányát már három hónapja nem látta, mivel nem volt tudomása a tartózkodási helyéről.

A panaszos elmondta továbbá, hogy amikor megtudta a gyermeke lakhelyét, akkor a helyszínre ment és reggel * órától figyelte a lakást, majd amikor * óra körüli időben az anya megjelent a gyermekkel, odament hozzájuk a gyermeket felvette és a gépjárműhöz ment azzal

a szándékkal, hogy a gyermeket magával vigye, ebben azonban a gyermek anyja és egy ismeretlen személy megakadályozta.

A panaszos elmondta, hogy az esetet videó kamerával rögzítette, valamint arról tájékoztatta a rendőrt, hogy a gyermek elhelyezésével kapcsolatos határozattal nem rendelkezik. A panaszos, amikor végül elengedte a gyermeket, visszafutott az anyjához, ahol megnyugodni látszott.

A panaszos a helyszínen nem jelezte, hogy megsérült, továbbá külsérelmi nyom sem volt rajta látható, ezért orvosi ellátására nem intézkedtek.

A panaszos figyelmeztetve lett, hogy az intézkedés során nem telefonálhat, majd az előállítását követően a hatóságon keresztül értesítheti a hozzátartozóját, képviselőjét.

A későbbiekben a helyszínen a jelenlévő személyeket igazoltatták, valamint meghallgatták a történetekről.

Az anya meghallgatása során előadta, hogy a kislányával a házból kilépve a szemétkerakóhoz indult és nem vette észre, hogy a panaszos közeledik a gyermeke felé, majd amikor odalépett hozzájuk, akkor a gyermek kezét erőszakkal kivette az anya kezéből felemelte a gyermeket és megindult a gépjármű irányába, mint aki el akarja hagyni a helyszínt. Az anya állítása szerint a panaszos többször lábon rúgta, majd a gyermeket akarata ellenére a gépjárműbe tette. Ekkor az anya igyekezett megakadályozni, hogy a panaszos elhagyja a helyszínt, miközben a jelenlévőket kérte, hogy hívjanak rendőrt.

Az anya megjegyezte, hogy fél a panaszostól, mert többször telefonon, e-mailben és személyesen is megfenyegette, illetve zaklatta, ezért többször feljelentést tett ellene, továbbá állítása szerint a panaszos kábítószerfüggő, ezért nem meri rábízni közös gyermeküket.

Kérdésre elmondta, hogy sérülése nem keletkezett, orvosi ellátást nem kér, rajta külsérelmi nyom egyébként sem volt látható.

Az eset tanúja elmondta, hogy a * szám alatti lakóházban dolgozott, amikor az utcáról női sikítózást és veszekedést hallott, ezért az utcára sietett. Az utcán két személyre lett figyelmes, akik veszekedtek, illetve a hölgy segítséget kért tőle, mivel elmondása szerint a gyermekét el akarja rabolni a panaszos, akit már be is tuszolt a gépjárműbe. A tanú segíteni kívánt olyan módon, hogy a gyermeket elveszi a panaszostól és visszaadja az anyának, azonban ezt a panaszos nem engedte ráfogott a tanú kezére. Ezt követően a tanú kivette a gépjármű indítókulcsát, hogy a panaszos ne tudja elhagyni a helyszínt.

A helyszíni intézkedés befejezésekor a panaszossal közölték a rendőrök, hogy garázdaság elkövetése miatt előállítják a Rendőrkapitányságára, amit megértett, tudomásul vett és már ekkor közölte, hogy az intézkedés ellen panasszal fog él, mivel gyermekét jogszerűtlenül vették el tőle. A Rendőrkapitányságra beszállításra került az anya is, hogy vallomását írásban is megtehesse.

Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy az intézkedő rendőrtől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés, ugyanakkor a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A rendőrségi dokumentumok, valamint a panaszosi beadványban foglaltak is megerősítik, hogy a helyszínen rendőri intézkedést kért a gyermek anyja és a helyszínen lévő tanú, amely bejelentésekben megjelölt jogellenes cselekmények felvetették az intézkedéshez szükséges minimális gyanút, ennek eleget téve megjelentek a helyszínen a rendőrök, a jelenlévőket meghallgatták és intézkedtek.

Az intézkedés következtében a gyermeket nem tarthatta magánál a panaszos. Az ebből eredő esetleges polgári eljárásjogi következmény nem a rendőrök, hanem a panaszos által tanúsított intézkedést megalapozó magatartásának következménye.

A fentiekre figyelemmel, mivel e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el így a panasz e tekintetben alaptalan.

V/2. A testi kényszer alkalmazása

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint „A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint „A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”

(2) bekezdés szerint „Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése szerint „A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.”

Az Rtv. 47. §-a szerint „A rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.”

A szolgálati szabályzat 39. § (1) bekezdése szerint „Az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.”

(2) bekezdés szerint „Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget: a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat,....”

(3) bekezdés szerint „A kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie:

a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint

b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.”

A szolgálati szabályzat 40. § (1) bekezdés szerint „*A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erőfelfejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.*”

A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök megfogták és kihúzták a gépjárműből.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentésben foglaltak szerint a rendőrök a helyszínen a panaszost a gépjárműből való kiszállásra szólították fel, majd a rendőr kinyitotta a jármű ajtaját és ismét felszólította a panaszost a gyermek elengedésére és a gépjármű elhagyására, azonban a panaszos ennek nem tett eleget. Ezek után a panaszost a rendőr figyelmeztette, hogy amennyiben önszántából nem száll ki az autóból testi kényszert alkalmaznak vele szemben, a panaszos ennek ellenére sem volt hajlandó a járművet elhagyni, ekkor a két rendőr a panaszossal szemben testi kényszert alkalmazott az egyik rendőr a panaszos jobb kezét, a másik a bal kezét megfogta és kezeit hátra helyzetbe felemelve a gépjárműből kiszállásra kényszerítették.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint az intézkedő rendőr több esetben felszólította a panaszost szálljon ki a gépjárműből. A panaszos ekkor a kislányát szorította a hátsó ülésen, amelytől a gyermek láthatóan zaklatott állapotban volt. Miután a többszöri felszólítás eredménytelen maradt, ekkor figyelmeztették a panaszost, amennyiben nem hajlandó kiszállni a gépjárműből, akkor vele szemben testi kényszert alkalmaznak.

A figyelmeztetés mivel hatástalan maradt, ezért a panaszossal szemben testi kényszert alkalmaztak – *a tanult fogásokkal a panaszos bal és jobb kezét hátra helyzetbe felemelve* – és kiszállították a járműből, majd miután a passzív ellenállás megtört, a testi kényszert befejezték. A testi kényszer csak néhány percig tartott, amely során a panaszosnak sérülése nem keletkezett, egyéb kényszerítő eszköz nem került alkalmazásra.

Megállapítható, hogy a többi rendőri jelentés is egyöntetűen a fentiekben leírtakat támasztja alá.

A rendelkezésre álló adatok alapján az a következtetés vonható le, hogy a panaszosi beadványban foglaltak, valamint a rendőri jelentések is megegyeznek abban, hogy a rendőrök többször felszólították a panaszost arra, hogy szálljon ki a gépjárműből. Mivel az elsődleges intézkedés során a panaszos nem hajtotta végre a rendőri utasítást és a gépjárműben tartózkodása az intézkedés szakszerű végrehajtását akadályozta eleve kilátástalanná téve annak jogszerű befejezését, ezért vele szemben testi kényszert alkalmaztak. A testi kényszert a panaszos gépjárműből való kiemelése után együttműködő magatartására tekintettel megszüntették, így azt csak a szükséges ideig – *-n * órától * óráig – alkalmazták.

Mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben alaptalan.

V/3. Az előállítás jogalapja

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján „*A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*”

(2) bekezdés alapján „Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 33. (2) bekezdése szerint „A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdése szerint „Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A panaszos álláspontja szerint nem állt fenn az előállítás jogalapja, ugyanis nem követett el bűncselekményt, mivel szerinte a családi vita nem garázdaság.

Az Rtv. 33.§ (2) bekezdése szerinti törvényhely a rendőrnek mérlegelési lehetőséget nem biztosít, hanem kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását a további intézkedés végrehajtása céljából.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben foglaltak szerint *-n * órakor a központ körözünyben tájékoztatta a tagállomásokat, hogy a * számú ház előtt egy gépjárműben hangosan veszekednek. A gépkocsizó járőrök * órakor értek a helyszínre, ahol azt tapasztalták, hogy a gépjárműben egy hölgy sír és kiabál a jobb első ülésen, a hátsó ülésen ülő férfi és kislány irányába „Add vissza!”, Hagyd békén!” . A rendőr ekkor a hölgyet, valamint a panaszost is felszólította a gépjármű elhagyására, a felszólításnak a hölgy eleget tett, azonban a panaszos nem.

Ezt követően a rendőr kinyitotta a gépjármű bal hátsó ajtaját ahol a panaszos szorította a zokogó kislányt. Ezt követően ismét felszólították, hogy engedje el a gyermeket és szálljon ki a gépjárműből, a panaszos ennek nem tett eleget mondván „Végre megtaláltam a gyerekeket, soha többé nem engedem el”.

A panaszos, mivel a többszöri felszólítás ellenére sem engedelmeskedett a rendőri intézkedésnek, ezért figyelmeztették, hogy amennyiben önszántából nem száll ki a gépjárműből, testi kényszert alkalmaznak vele szemben, a panaszos ennek ellenére továbbra is a gépjárműben maradt, így a rendőrök a panaszossal szemben testi kényszert alkalmaztak, kezeit szakszerűen hátra helyzetbe felemelve őt a gépjárműből kiszállásra kényszerítették.

Ezek után a panaszost igazoltatták, majd meghallgatták a történetéről, amely során előadta, hogy a volt élettársával közös gyermeküket szerette volna látni, mivel már három hónapja nem tudta velük felvenni a kapcsolatot. A panaszos elmondta, hogy volt élettársa édesanyján keresztül tudta meg a gyermekének tartózkodási helyét, majd a házat figyelni kezdte az intézkedés napján reggel * órától, majd * óra körüli időben a szeméttároló közelében észrevette a gyermekét. Ekkor odalépett a gyermekéhez és minden szó nélkül felvette és a gépjárműhöz ment vele, hogy magával vigye őt. A panaszos megjegyezte, hogy az anya, valamint egy ismeretlen személy visszatartotta őt, ezért nem tudott a helyszínről távozni.

A panaszossal szemben a helyszínen a rendőrök * órakor LION 500 kézi alkoholszondát alkalmaztak, amely a passzív üzemmódban negatív eredményt mutatott.

A panaszos az intézkedés során passzív ellenállást, majd együttműködést, illetve tartózkodó magatartást tanúsított, hangulatingadozás volt rá jellemző, ezen okok miatt, valamint, mert az

anya elmondta, hogy a panaszos kábítószerfüggő, ezért a gépjármű átvizsgálására intézkedés történt, de kábítószergyanús anyag nem került elő.

A rendőr a panaszossal közölte, hogy garázdaság elkövetése miatt őt a helyszínen elfogja és a Rendőrkapitányságra előállítja, amelyet a panaszos tudomásul vett. Az előállítás megkezdése előtt a panaszossal szemben ruházatátvizsgálást hajtottak végre, amelynek során gyanús tárgy közbiztonságra veszélyes eszköz nem került elő. A panaszos figyelmét felhívták a panasztételi jogára, amelyre közölte, hogy nem ért egyet a rendőri intézkedéssel, szerinte jogszerűtlenül vették el tőle a saját gyermekét.

Az anya, valamint gyermeke is beszállításra került a Rendőrkapitányságra tanúkénti meghallgatásuk céljából. Az intézkedés * órákor fejeződött be, amikor elhagyták a helyszínt.

Megjegyzendő, hogy a panaszos olyan időpontot választott, amelyet nem egyeztetett előre az anyával a gyermek láthatását illetően, mivel a szülők közötti rendezetlen viszony megoldására nem rendelkeztek bírósági végzéssel, amely előírná a gyermekkel való kapcsolattartás szabályozását, ezért – ha átmenetileg is, de – a szülők megegyezése és felelős döntése szerint történhetne a gyermek elhelyezése, valamint a láthatása.

A rendőr jelen esetben az intézkedés jogszerű és szakszerű lefolytatása és befejezése érdekében szólította fel többször a panaszost a gépjármű elhagyására, valamint a gyermek elengedésére, hiszen a ruházatátvizsgálás végrehajtása fizikailag enélkül megvalósíthatatlan lett volna. A gyermek, amikor a panaszos elengedte visszaszaladt az anyjához és megnyugodni látszott.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint a gyermek meghallgatása során elmondta, hogy nagyon megijedt és nem tudta mi fog vele történni. Félt, hogy elviszi az anyukájától a panaszos, ő nem akart vele menni. A gyermek a meghallgatása végén az anyjának azt mondta „Anyuci, apa azért nem tudott végül elvinni, mert nagyon ügyesen viselkedtem, ugye? Nagyon bátor voltam Anyucikám!”

Az irányadó joggyakorlat szerint a panaszos magatartása egyértelműen kimeríti a garázdaság vétség elkövetési magatartását, mivel a törvényi tényállás megvalósulásához sem a riadalomnak, sem a megbotránkozásnak nem kell tényszerűen bekövetkeznie. Az erőszakos magatartás megvalósulhatott a gyermek erőszakkal történő magánál tartásával, az anya rugdosásával, a hangos veszekedéssel, a kihívóan közösségellenességre utaló körülmények pedig a fentiekben kifejtettek értelmében szintén felvetették a gyanút a tekintetben, hogy a panaszos bűncselekményt követett el.

A panaszos személyi szabadságának korlátozása akkor lett volna jogszerűtlen, amennyiben a garázdaság bűncselekményének még az egyszerű gyanúja sem állt volna fenn.

Az pedig büntető-eljárásjogi és nyomozástaktikai kérdés, hogy a nyomozó hatóság mely időpontban kívánja közölni a megalapozott gyanút a terhelttel szemben, és ennek végrehajtása érdekében milyen nyomozási cselekményeket, vagy Rtv. szerinti intézkedéseket foganatosít.

A panaszos előállításának szükségességét telefonon a segélyvonalra érkezett állampolgári bejelentésekben foglaltak, valamint a helyszínen tapasztaltak egyaránt megalapozták.

A leírtakra tekintettel a rendőrök jogszerűen állították elő a panaszost, ezért a panasz alaptalan.

V/4. Az orvosi vizsgálat lehetőségére való figyelmeztetés elmaradása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*”

A panaszos kifogásolta, hogy a rendőr nem hívta fel a figyelmét az orvosi vizsgálat szükségességére.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint a panaszos orvosi ellátására azért nem történt intézkedés, mivel a helyszínen a sérülést nem jelzett, illetve rajta a helyszínen külsérelmi nyom nem volt látható.

A rendőri jelentés szerint a panaszossal szembeni testi kényszer alkalmazása során nem keletkezett sérülés, egyéb kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

A panaszos sem az intézkedés elején nem jelzett sérülést, amely az anyával való konfliktusból származhatott volna, sem az intézkedés végén nem jelezte, hogy orvosi ellátást kérne a testi kényszer alkalmazása miatt.

Az előállítás időtartama alatt a panaszos szintén nem jelezte, hogy sérülése lenne, erre szolgál bizonyítékul az előállítás időtartamáról kiadott igazolás, amelyen úgy nyilatkozott, hogy az előállítás időtartama alatt sérülése nem keletkezett és ezt aláírásával hitelesítette.

A panaszos a gyanúsított kihallgatása során sem jelezte az őt kihallgató nyomozónak, hogy fájdalma, sérülése lenne. Megjegyzendő, hogy a bűnügyi nyilvántartásba vétel során készített fényképfelvételeken sem lehet látni a panaszos által sérelmezett karmolás nyomokat.

A panaszos által becsatolt látlelet olyan minimális sérüléseket ír (1-1,5 milliméteres karmolás nyomok), amelyek esetlegesen csak nagyon részletes vizsgálat eredményeképpen lett volna bizonyítható.

Jelen esetben az eljárás során sem az anya, sem a panaszos nem jelzett sérülést, nem kért orvosi segítséget, így a rendőrséget nem terhelte kötelezettség az orvosi vizsgálat elvégzésére.

A fentiekben megfogalmazottak alapján a panasz alaptalan.

V/5. Az ügyvéd értesítésének megtagadása

Az Rtv. 13. § (3) bekezdés szerint „*A rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.*”

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés szerint „*A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az*

értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

A panaszos sérelmezte, hogy a helyszíni intézkedés során nem értesíthette telefonon az ügyvédjét.

A rendőri jelentés szerint a rendőrök többször felszólították a panaszost, hogy szálljon ki a gépjárműből, ennek azonban a panaszos nem tett eleget és továbbra is a gyermekével a gépjármű hátsó ülésén tartózkodott, ekkor telefonálni akart, azonban az intézkedő rendőr megjegyezte, hogy az intézkedés közben nem telefonálhat, majd az előállítást követően a hatóságon keresztül értesítheti hozzátartozóját, illetve képviselőjét.

A panaszos az intézkedés megkezdésekor nem volt együttműködő, többszöri rendőri felszólításra sem engedelmeskedett és az intézkedésnek, passzívan ellenszegült, majd ahelyett, hogy az utasítást követte volna a mobiltelefonját kereste, mert azon hívást akart kezdeményezni, ez további akadályát jelentette volna a jogszerű rendőri intézkedésnek, ezért a rendőr felhívta a figyelmét, hogy az intézkedés közben nem telefonálhat.

A kapitányságvezető átiratban foglaltak szerint a panaszos sem a helyszínen intézkedő rendőrnek, sem az őt kihallgató nyomozónak nem jelezte, hogy kéri ügyvéd kiértesítését.

Az előállítás időtartama alatt a panaszos csak az édesanyja kiértesítését kérte – ezt igazolja a NYILATKOZAT a fogvatartott személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről elnevezésű irat, amit a panaszos aláírásával hitelesített –, amely meg is történt *-n * órákor.

Jelen esetben annyi jegyezhető meg, hogy feltételezhetően nem okozott számottevő sérelmet a panaszosnak, hogy a helyszínen nem tették számára lehetővé a mobiltelefon használatát és ezáltal az ügyvédje értesítését, hiszen az előállítás időtartama alatt amikor még inkább szüksége lett volna a védő jelenlétére (pl: gyanúsított kihallgatása), csak az édesanyja kiértesítését kérte.

A rendőri jelentés közokirati minőségére tekintettel az abban foglaltakat fogadtam el, ezért a panasz erre vonatkozó része alaptalan.

V/6. A részes fél előállításának elmulasztása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint „A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A Kódex 1. pontja előírja „A rendőr ....Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.....”

A Kódex 4. pontja előírja „A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.”

A Kódex 5. pontja szerint:

„A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakulását.”

A Be. 127. § (3) bekezdése szerint „A bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni.”

A panaszos sérelmezte, hogy csak vele szemben intézkedtek, miközben álláspontja szerint a bejelentés alapjául szolgáló cselekményt elkövető részes féllel nem foglalkoztak.

A rendőri jelentésben foglaltak tartalma szerint *-n a rendőrök állampolgári bejelentés, hogy a * alatti helyen hangosan veszekednek egy gépkocsiban.

A panaszost intézkedés alá vonták, mivel a helyszínen azt tapasztalták a rendőrök, hogy a * gépjármű hátsó ülésén egy kislányt szorít magához, aki sírt és egy hölgy azt kiabálta, hogy el akarják rabolni a kislányát.

A panaszost három alkalommal szólították fel, hogy szálljon ki a járműből az intézkedés biztonságos végrehajtása érdekében. A panaszos nem volt hajlandó kiszállni a gépjárműből a többszöri felszólítás ellenére sem, ezért az egyik rendőr a panaszos bal karját a másik rendőr a jobb karját megfogta és testi kényszer alkalmaztak vele szemben, amíg kiszállították a gépjárműből. Ezt követően a rendőr közölte, hogy átvizsgálja a panaszos ruházatát, valamint a gépjárművét, ezt a panaszos tudomásul vette.

A panaszos meghallgatása során elmondta, hogy a kislányát már három hónapja nem látta, mivel nem volt tudomása a tartózkodási helyéről.

A panaszos elmondta továbbá, hogy amikor megtudta a gyermeke lakhelyét, akkor a helyszínre ment és reggel * órától figyelte a lakást, majd amikor * óra körüli időben az anya megjelent a gyermekkel, odalépett hozzájuk a gyermeket felvette majd a * frsz-ú gépjárműhöz ment vele azzal a szándékkal, hogy a gyermeket magával vigye, ebben azonban a gyermek anyja és egy ismeretlen személy megakadályozta.

A panaszos elmondta, hogy az esetet videó kamerával rögzítette, valamint arról tájékoztatta a rendőrt, hogy a gyermek elhelyezéssel kapcsolatos határozattal nem rendelkezik. A panaszos, amikor végül elengedte a gyermeket, visszafutott az anyjához, ahol megnyugodni látszott.

Az anya meghallgatása során előadta, hogy a kislányával a házból kilépve a szeméttlerakóhoz indult és nem vette észre, hogy a panaszos közeledik a gyermek felé, majd amikor odalépett hozzájuk akkor a gyermek kezét erőszakkal kivette az anya kezéből felemelte és megindult vele a gépjármű irányába, mint aki el akarja hagyni a helyszínt. Az anya állítása szerint a panaszos többször lábbon rúgta, majd a gyermeket akarata ellenére a gépjárműbe tette, ekkor az anya igyekezett megakadályozni, hogy a panaszos elhagyja a helyszínt miközben a jelenlévőket kérte, hogy hívjanak rendőrt.

Az anya megjegyezte, hogy fél a panaszostól, mert többször telefonon, e-mailben és személyesen is megfenyegette, illetve zaklatta, ezért többször feljelentést tett ellene, továbbá állítása szerint a panaszos kábítószerfüggő, ezért nem meri rábízni közös gyermeküket.

A helyszínen jelenlévő tanú elmondása szerint lakásfelújítás során az utcáról veszekedést hallott, amikor lement a helyszínre egy férfira lett figyelmes, aki egy gépjármű hátsó ülésén ült egy kisgyermekkel, a jobb első ülésen egy nő kiabált, hogy el akarják rabolni a gyermekét. A tanú megpróbálta a gyermeket elvenni a panaszostól, de nem járt sikerrel, ezért kivette az indítókulcsot a műszerfalból, hogy megakadályozza a panaszos távozását.

A szakmai állásfoglalás szerint a rendőrök a tényállást tőlük elvárhatóan tisztázták a helyszínen, amelynek eredményeként a panaszos előállításáról döntöttek. A helyszínen a rendőrök nem tapasztalták, hogy a panaszost bárki is bántalmazta volna, ez egyébként a panaszos volt élettársa részéről fizikailag nem is lett volna kivitelezhető, mivel az anya az első, a panaszos a gyermekkel a gépjármű hátsó ülésén foglalt helyet.

Az anya által a panaszos irányába tett cselekmények, amivel megakadályozta a panaszos távozását a helyszínről – testi sértés, tetteges becsületsértés – esetleges megvalósulása esetén sincs eljárási kötelezettsége a rendőrségnek, ezek ugyanis magánvádas, magánindítványos bűncselekmények, amelyek esetén a „sértett” kifejezett kérelme alapján a bírósági eljárás során a vádat ő maga képviseli. Jelen ügyben a panaszos akként nyilatkozott, hogy sérülése nem keletkezett, a rendőröknek ezzel kapcsolatban további tényállás tisztázási kötelezettségük nem állt fenn.

Az anya fentiekben leírt cselekménye, valamint a helyszínen jelenlévő tanú azon tette, hogy kivette a gépjárműből az indítókulcsot, amellyel megakadályozta a panaszos helyszínről történő távozását nem valósít meg jogellenes cselekményt, hiszen a Be. idézett szakasza szerint a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja.

Az intézkedés során a rendőrök meghallgatták a panaszost, a részes felet és a helyszínen lévő tanút, amelyet a rendőri jelentések részletesen kifejtenek. A rendőrök ezekből a rendelkezésre álló adatokból döntött úgy, hogy a panaszost előállítja. A helyszínen intézkedő tanú, továbbá a volt élettárs figyelmét fel is hívták, hogy a gyerekekkel együtt jelenjen meg a Rendőrkapitányságon tanúkénti meghallgatásuk céljából, ami meg is történt.

A fentiekből következően semmi olyan körülmény nem merült fel, amely a panaszosi sérelmet alaposná tette volna. Objektíven minden körülményt mérlegelve folytatták le az intézkedést a rendőrök, senkit nem részesítettek előnyben, illetve nem hoztak hátrányos helyzetbe.

A rendőrt a bejelentés alapján intézkedési kötelezettség terhelte, mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a helyszínen a rendelkezésre álló adatok alapján milyen döntést hoz, milyen intézkedéseket foganatosít, a mérlegelési jogköre kiterjed adott esetben arra is, hogy az összes körülményből levont következtetés alapján milyen intézkedéstől tekint el.

Az intézkedő rendőr a helyszínen az összes körülmény mérlegelését követően a szükséges intézkedéseket megtette és az intézkedés részrehajlásmentes volt. A rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

VI.

A Panasztestület arra az álláspontra jutott, hogy a panaszos vonatkozásában a részes fél előállításának elmulasztása sértette a panaszosnak az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtett megállapításaival az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

A rendőri jelentésben foglaltak tartalma szerint *-n a rendőrök állampolgári bejelentés, hogy a * szám alatti helyen hangosan veszekednek egy gépkocsiban.

A panaszost intézkedés alá vonták, mivel a helyszínen azt tapasztalták a rendőrök, hogy a gépjármű hátsó ülésén egy kislányt szorít magához, aki sírt és egy hölgy azt kiabálta, hogy el akarják rabolni a kislányát.

A panaszost három alkalommal szólították fel, hogy szálljon ki a járműből az intézkedés biztonságos végrehajtása érdekében. A panaszos nem volt hajlandó kiszállni a gépjárműből a többszöri felszólítás ellenére sem, ezért az egyik rendőr a panaszos bal karját a másik rendőr a jobb karját megfogta és testi kényszer alkalmaztak vele szemben, amíg kiszállították a gépjárműből. Ezt követően a rendőr közölte, hogy átvizsgálja a panaszos ruházatát, valamint a gépjárművét, ezt a panaszos tudomásul vette.

A panaszos meghallgatása során elmondta, hogy a kislányát már három hónapja nem látta, mivel nem volt tudomása a tartózkodási helyéről.

A panaszos elmondta továbbá, hogy amikor megtudta a gyermeke lakhelyét, akkor a helyszínre ment és reggel * órától figyelte a lakást, majd amikor * óra körüli időben az anya megjelent a gyermekkel, odalépett hozzájuk a gyermeket felvette majd a gépjárműhöz ment vele, azzal a szándékkal, hogy a gyermeket magával vigye, ebben azonban a gyermek anyja és egy ismeretlen személy megakadályozta.

A panaszos elmondta, hogy az esetet videó kamerával rögzítette, valamint arról tájékoztatta a rendőrt, hogy a gyermek elhelyezéssel kapcsolatos határozattal nem rendelkezik. A panaszos, amikor végül elengedte a gyermeket, visszafutott az anyjához, ahol megnyugodni látszott.

Az anya meghallgatása során előadta, hogy a kislányával a házból kilépve a szemétkerakóhoz indult és nem vette észre, hogy a panaszos közeledik a gyermek felé, majd amikor odalépett hozzájuk akkor a gyermek kezét erőszakkal kivette az anya kezéből felemelte és megindult vele a gépjármű irányába, mint aki el akarja hagyni a helyszínt. Az anya állítása szerint a panaszos többször lábbon rúgta, majd a gyermeket akarata ellenére a gépjárműbe tette, ekkor az anya igyekezett megakadályozni, hogy a panaszos elhagyja a helyszínt miközben a jelenlévőket kérte, hogy hívjanak rendőrt.

Az anya megjegyezte, hogy fél a panaszostól, mert többször telefonon, e-mailben és személyesen is megfenyegette, illetve zaklatta, ezért többször feljelentést tett ellene, továbbá állítása szerint a panaszos kábítószerfüggő, ezért nem meri rábízni közös gyermeküket.

A helyszínen jelenlévő tanú elmondása szerint lakásfelújítás során az utcáról veszekedést hallott, amikor lement a helyszínre egy férfira lett figyelmes, aki egy gépjármű hátsó ülésén ült egy kisgyermekkel, a jobb első ülésén egy nő kiabált, hogy el akarják rabolni a gyermekét. A tanú megpróbálta a gyermeket elvenni a panaszostól, de nem járt sikerrel, ezért kivette az indítókulcsot a műszerfalból, hogy megakadályozza a panaszos távozását.

A szakmai állásfoglalás szerint a rendőrök a tényállást tőlük elvárhatóan tisztázták a helyszínen, amelynek eredményeként a panaszos előállításáról döntöttek. A helyszínen a rendőrök nem tapasztalták, hogy a panaszost bárki is bántalmazta volna, ez egyébként a

panaszos volt élettársa részéről fizikailag nem is lett volna kivitelezhető, mivel az anya az első, a panaszos a gyermekkel a gépjármű hátsó ülésén foglalt helyet.

Az anya által a panaszos irányába tett cselekmények, amivel megakadályozta a panaszos távozását a helyszínről – testi sértés, tetteles becsületsértés – esetleges megvalósulása esetén sincs eljárási kötelezettsége a rendőrségnek, ezek ugyanis magánvádas, magánindítványos bűncselekmények, amelyek esetén a „sértett” kifejezett kérelme alapján a bírósági eljárás során a vádat ő maga képviseli. Jelen ügyben a panaszos akként nyilatkozott, hogy sérülése nem keletkezett, a rendőröknek ezzel kapcsolatban további tényállás tisztázási kötelezettségük nem állt fenn.

Az anya fentiekben leírt cselekménye, valamint a helyszínen jelenlévő tanú azon tette, hogy kivette a gépjárműből az indítókulcsot, amellyel megakadályozta a panaszos helyszínről történő távozását nem valósít meg jogellenes cselekményt, hiszen a Be. idézett szakasza szerint a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja.

Az intézkedés során a rendőrök meghallgatták a panaszost, a részes felet és a helyszínen lévő tanút, amelyet a rendőri jelentések részletesen kifejtenek. A rendőrök ezekből a rendelkezésre álló adatokból döntött úgy, hogy a panaszost előállítja. A helyszínen intézkedő tanú, továbbá a volt élettárs figyelmét fel is hívták, hogy a gyerekekkel együtt jelenjen meg a Rendőrkapitányságon tanúkénti meghallgatásuk céljából, ami meg is történt.

A fentiekből következően semmi olyan körülmény nem merült fel, amely a panaszosi sérelmet alapossá tette volna. Objektíven minden körülményt mérlegelve folytatták le az intézkedést a rendőrök, senkit nem részesítettek előnyben, illetve nem hoztak hátrányos helyzetbe.

A rendőrt a bejelentés alapján intézkedési kötelezettség terhelte, mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a helyszínen a rendelkezésre álló adatok alapján milyen döntést hoz, milyen intézkedéseket foganatosít, a mérlegelési jogköre kiterjed adott esetben arra is, hogy az összes körülményből levont következtetés alapján milyen intézkedéstől tekint el.

A fentiekben megfogalmazottak alapján nem értek egyet a Panasztestület megállapításaival.

VII.

A Ket. 35. § (1) bekezdése alapján *„Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet, a telefax számát vagy a telefonos elérhetőséget.”*

Figyelemmel arra, hogy a Panasztestület annak ellenére foglalt állást az előállítás időtartama vonatkozásában, hogy arra kiterjedő panasz nem állt rendelkezésre, ezért azt érdemben nem vizsgáltam.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) Az FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I (1) bekezdés, 195. § (1) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés, 100. § (1) bekezdés a), és e) pontjai, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdései, 2. § (1) bekezdés, 13. § (1-2-3) bekezdései, 1.§ (2) bekezdés, 15. § (1-2) bekezdései, 11. § (1) bekezdés, 19. § (1) bekezdés, 16. § (1) bekezdése, 18. § (1) bekezdés, 47. §-a;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 8. § (1-2) bekezdései, 8. § (1-2) bekezdései, 39. § (1) bekezdése;
- A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdés;
- A Rendőrség Hivatás Etikai kódexe (1), (4) és (5) pontjai;
- A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 127.§ (3) bekezdése.

Budapest, 2016. szeptember 16.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**